

180

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lipca 1971 r.

w sprawie określenia kopalni, których wydobywanie podlega prawu górnictwu oraz w sprawie wydobywania kopalni przez posiadacza gruntu na własne potrzeby.

Na podstawie art. 1 ust. 4 i art. 6 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnictwo (Dz. U. z 1961 r. Nr 23, poz. 113) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prawu górnictwu podlega na całym obszarze Państwa wydobywanie następujących kopalni:

- 1) kopaliny stanowiące surowce energetyczne, a mianowicie:
 - a) węgiel kamienny i węgiel brunatny,
 - b) bituminy: gaz ziemny, ropa naftowa, łupki bitumiczne, wosk ziemny i asfalt naturalny;
- 2) kopaliny stanowiące surowce metaliczne w stanie rodzimym lub jako rudy metali żelaznych i staliwnych, z wyjątkiem rud darniowych, rudy metali nieżelaznych, metali lekkich, pierwiastków rzadkich i rozproszonych, pierwiastków promieniotwórczych i metali szlachetnych;
- 3) kopaliny stanowiące surowce chemiczne: sól kamienna, sole potasowo-magnezowe, siarka rodzima, anhydryt, baryt, fluoryt, fosforyt, piryty;
- 4) kopaliny skalne:
 - a) skały zwięzłe,
 - b) skały ilaste: kaoliny, ochry, ily ogniotrwale, bentonity, surowce ilaste mające zastosowanie w przemyśle ceramiki szlachetnej, w przemyśle ceramiki budowlanej do wyrobów cienkościennych oraz w przemyśle cementowym i w produkcji ceramicznych kruszyw lekkich,
 - c) skały okruczowe: piaski szklarskie, piaski formierskie, piaski podsadzkowe i kruszywa naturalne w złożach lądowych, jeżeli potrzeby gospodarki narodowej wymagają, aby wydobywanie określonego złoża kopaliny podlegało przepisom prawa górnictwa;
- 5) bursztyn, kamienie szlachetne i półszlachetne, jeżeli potrzeby gospodarki narodowej wymagają, aby wydobywanie określonego złoża kopaliny podlegało przepisom prawa górnictwa;
- 6) wody mineralne, gazy i peloidy uznane za lecznicze;
- 7) solanki nadające się do otrzymywania z nich związków chemicznych.

§ 2. 1. Prezes Centralnego Urzędu Geologii w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego stwierdza, czy potrzeby gospodarki narodowej wymagają, aby wydobywanie kopaliny wymienionej w § 1 pkt 4 i 5 z określonego złoża podlegało prawu górnictwu, oraz czy solanki z danych złóż nadają się do otrzymywania z nich związków chemicznych (§ 1 pkt 7).

2. Stwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na podstawie dokumentacji geologicznej zasobów złoża, wymaganej przepisami prawa geologicznego na wniosek zainteresowanego ministra (kierownika urzędu centralnego, zarządu centralnego związku spółdzielni).

3. Wniosek o stwierdzenie określone w ust. 1 powinien być złożony w każdym wypadku zamierzonej eksploatacji złoża danej kopaliny.

§ 3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego stwierdza, czy wody mineralne, gazy i peloidy (§ 1 pkt 6) z określonych złóż są lecznicze.

§ 4. 1. Posiadacz gruntu może w jego granicach wydobywać bez zezwolenia na własne potrzeby, sposobem odkrywkowym i bez użycia materiałów wybuchowych, węgiel brunatny i kopaliny skalne, podlegające prawu górnictwu.

2. Jeżeli dla danej kopaliny został utworzony obszar górniczy, wydobywanie, o którym mowa w ust. 1, w granicach obszaru górniczego, może się odbywać wyłącznie za zgodą przedsiębiorstwa górniczego uprawnionego do wydobywania kopaliny ze złoża.

3. Przez wydobywanie kopaliny na własne potrzeby należy rozumieć wydobywanie jej w celu zaspokojenia potrzeb posiadacza gruntu i zamieszkałej z nim rodziny oraz na cele społeczne bez prawa sprzedaży.

§ 5. 1. Posiadacz gruntu wydobywający kopaliny stosownie do § 4 obowiązany jest zabezpieczyć miejsce wydobywania w sposób zapewniający bezpieczeństwo życia i zdrowia ludzkiego.

2. O zamierzonym przystąpieniu do wydobywania kopaliny posiadacz gruntu obowiązany jest zawiadomić biuro gromadzkiej rady narodowej.

3. Biuro gromadzkiej rady narodowej wydaje w razie potrzeby decyzję, określającą sposób i termin wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

§ 6. 1. Biuro gromadzkiej rady narodowej zawiadamia właściwy do spraw przemysłu organ prezydium powiatowej rady narodowej o wydobywaniu kopaliny na własne potrzeby przez posiadacza gruntu, jeżeli tego wymagają szczególne względy bezpieczeństwa albo ochrony złoże lub istniejących stosunków wodnych.

2. Właściwy do spraw przemysłu organ prezydium powiatowej rady narodowej wydaje w razie potrzeby decyzję w sprawie zastosowania odpowiednich środków zabezpieczających miejsce wydobywania w sposób zapewniający bezpieczeństwo życia i zdrowia ludzkiego, a także może zakazać wydobywania kopaliny.

§ 7. 1. Przepisy § 5 ust. 2 i 3 oraz § 6 ust. 1 mają odpowiednie zastosowanie do:

- 1) właściwego do spraw przemysłu organu prezydium miejskiej, a w mieście podzielonym na dzielnice — dzielnicowej rady narodowej, jeżeli wydobywanie kopaliny odbywa się na obszarze miasta,
- 2) właściwego organu prezydium rady narodowej osiedla, jeżeli wydobywanie kopaliny odbywa się na obszarze osiedla.

2. Przepisy § 6 dotyczące właściwego do spraw przemysłu organu prezydium powiatowej rady narodowej mają

odpowiednie zastosowanie do właściwego do spraw przemysłu organu prezydium miejskiej rady narodowej w mieście stanowiącym powiat oraz dzielnicowej rady narodowej w mieście wyłączonym z województwa, jeżeli wydobywanie kopaliny odbywa się na obszarze miasta.

§ 8. 1. Nie wymaga stwierdzenia w trybie § 2 rozporządzenia, że wydobywanie kopaliny wymienionej w § 1 pkt 4 podlega prawu górnictwu, jeżeli na podstawie dotychczasowych przepisów stwierdzono, że dana kopalina nadaje się do technicznego zastosowania lub do przeróbki bądź że złoże kopaliny jest przydatne do przemysłowej eksploatacji w rozmiarach przekraczających miejscowe potrzeby.

2. Nie wymaga stwierdzenia w trybie § 3 rozporządzenia, że kopalina wymieniona w § 1 pkt 6 z określonego złoże jest lecznicza, jeżeli zostało to stwierdzone na podstawie dotychczasowych przepisów.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 marca 1962 r. w sprawie określenia kopalni, których wydobywanie podlega prawu górnictwu, oraz w sprawie wydobywania kopalni przez posiadacza powierzchni gruntu na własne potrzeby (Dz. U. Nr 19, poz. 80).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *J. Mitre*
Wiceprezes Rady Ministrów